

Kracht naar Kruis

MEDITATIE

Hemels onderwijs

“Er is geschreven in de profeten: en zij zullen allen van God geleerd zijn. Een iegelijk dan die het van de Vader gehoord en geleerd heeft, die komt tot Mij.”

Johannes 6 : 43.

Onze tekst is genomen uit het gesprek van de Heere Jezus met de Joden over het feit dat de Heere als het Manna, als het ware Brood uit de hemel is neergedaald. Duidelijk wekt deze uitspraak de afkeer van de Joden op. Daarop gaat de Heere leren wie er tot Hem zullen komen. Niet een ieder, dat blijkt wel duidelijk uit de velen die straks niet meer met Hem wandelen willen. Alleen degenen die de Vader geeft, die zullen tot Hem komen, en die tot Hem komt zal hij geenszins uitwerpen (vs 37). Er is dus een geven van de Vader nu, in het heden. Er staat : Al wat de Vader Mij geeft, en dus niet: al wat de Vader Mij gegeven heeft. Al is dat zeker waar dat de Vader in de eeuwigheid gegeven heeft, hier heeft de Heere het over een geven van de Vader in het heden. Het zijn vanzelf dezelfde mensen, de gegebenen van de Vader in de eeuwigheid en degenen die de Vader nu geeft. Het is het behagen van de Vader dat de gegebenen tot Christus komen. De Vader geeft. En dat doet de Vader door te trekken. Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader Die Mij gezonden

heeft, hem trekke. De Vader geeft door te trekken met liefdekoorden. Met Goddelijke kracht trekt de Vader tot Christus. Nog nader onderwijst de Heere Jezus.

De Vader geeft; de Vader trekt; de Vader doet deze beide dingen door onderwijzen. Hij zal onderwijzen hen die dwalen, en hen brengen in het rechte spoor. Dat onderwijs, die school mag niemand missen op de grote reis, want zonder dat is het omkomen voor eeuwig buiten Christus.

Zo heeft de Vader een leerschool van genade. Zo was het beloofd zegt de Heere Jezus. De profeten hebben daarvan gesproken. Jesaja (54: 13) sprak: En al uw kinderen zullen van de Heere geleerd zijn. Jeremia profeteerde : Want zij zullen Mij allen kennen van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de Heere (Jeremia 31: 34). We zouden nog wel meer plaatsen kunnen aangeven. Dit is genoeg. Het oude verbond beloofde ten aanzien van het nieuwe verbond. Dan zullen zij allen van de Heere geleerd zijn. Die allen namelijk, die aan Christus gegeven zijn in de eeuwigheid.

Zij zijn de ware kinderen van de kerk. De Vader onderwijst. Er worden mensen op deze leerschool gebracht. Zij horen en leren, staat in onze tekst. Lydia is zo'n mens, die op school kwam. Zij ging horen. De Heere opende haar hart, zodat zij acht gaf op hetgeen

Uit de inhoud

We leven alweer in de laatste weken van de lijdens tijd. De eerste zondag van de volgende maand zal het Pasen zijn. De Heere Jezus gaat Zijn weg van kribbe naar kruis, maar dan volgt de kroon. Psalm 21 mag gezongen worden. De diepe weg was en is nodig om voor zondaren te betalen de last van hun zonde. We kunnen die in tijd noch eeuwigheid voldoen. We hebben een Borg voor onze schuld nodig. Wie door de Heere geleid wordt, weet ook van de pijn en het verdriet over de zonde, de aanvechting en strijd om de Heere door alles heen te volgen, te danken en te dienen. Het geloofsoog mag rusten op de Gekruisigde Die ook de Opgestane is. Hij wilde overgeleverd worden voor onze zonde en stond op tot onze rechtvaardigmaking.

Als een Lam werd Jezus ter slachting geleid. Hij deed Zijn mond niet open. Tegelijk is Hij de Leeuw uit de stam van Juda. Hij heeft dood, graf en hel overwonnen. Zalig, eeuwig zalig, is het volk van wie deze God Heere is.

De redactie wenst allen de troost van de Heere toe in het kruis wat moet worden gedragen. Achter de grote Kruisdrager is er een weg om te gaan. Hij gaat voorop. Kom, zegt Hij, volg Mij!

Ds. J.P. Boiten

van Paulus gesproken werd. Het is dus niet alleen de uiterlijke prediking die horen doet en leren, ook niet het leren op de catechisaties, maar daarbij komt de verborgen werking van de Heilige Geest. Dit onderwijs van God is de uitwendige verlichting van het hart.

En dat Goddelijk, Vaderlijk onderwijs is krachtig. Het oog, het zielsoog wordt geopend en het licht van het Woord valt naar binnen. Daar worden we wat gewaar! Het is als met een jarenlang van het daglicht afgesloten kelderruimte. Wanneer deze geopend wordt schrikken we van al het vuil en schimmel en ongedierte. Het Woord leert onszelf zien zoals wij voor God zijn. Het laat ons ook het licht des levens zien. In dat Woord schittert de Zonne der gerechtigheid, onder wiens stralen genezing is.

Samengevat is dat het Vaderlijk onderwijs op de leerschool der genade. Daar zijn de eerste lessen, daar zijn vervolglessen en herhalingslessen. Zij zijn allemaal zo nodig. Zonder dit onderwijs kunnen we geen stap zetten op de levensweg.

Het heeft een doel, dat onderwijs, en dat is tegelijk de vrucht van deze Goddelijke lessen. De Heere zegt : die komt tot Mij. Door dat onderwijs trekt de Vader en geeft de Vader. En dan komen zij tot Christus. Calvin zegt: de enige wijsheid die al de verkorenen leren op de school van God is tot Christus te komen.

Dat komen tot Hem is het geloof. Door het horen wordt het geloof gewerkt. En het geloof gaat uit tot Christus. Hij wordt dierbaar, noodzakelijk, gepast. Hij is ook de Gewillige. Hoe schittert deze van de Vader gegeven Zaligmaker in Zijn volkomenheid om te zaligen wat verloren was. Die komen tot Mij.

Bevekt met ongerechtigheid, beladen met schuld, geen krachten om zichzelf te helpen.

Met de koorden om de hals zoals de knechten van Benhadad, en toch komend, omdat ze gehoord hadden dat Israëls koningen goedertieren koningen waren. Die komen tot Mij.

Bij Hem is het leven. Daarover gaat het in dit gedeelte. Hij is het Brood des levens, het levende Brood, het ware Brood. En die daarvan eet heeft het eeuwige leven; en Christus zal Hem opwekken ten uitersten dage.

Zijn vlees is waarlijk spijs en Zijn bloed waar-

lijk drank. En zo zal Christus de Zijnen tot de Vader brengen, hen de Vader voorstellen, gereinigd en gewassen in Zijn bloed. Dan zal Hij zeggen : Ziet, Vader, Ik en de kinderen die Gij Mij gegevens hebt.

Zult u daar bij staan? Achteraan misschien? Het kan alleen door het bloed van Christus. Het gaat niet zonder het komen tot Hem. Het begint met horen, zoals bij Lydia.

Ds. D. Rietdijk (1929 – 1993)

Markus 6:3a: 'Is Deze niet de timmerman?' (Deel 2)

'Is Deze niet de timmerman?' Schamper werd dat gezegd. En het maakt ons droevig, als wij het in onze dagen sterker haast nog dan toen zien gebeuren dat de wereld brutaal spot en spreekt: 'We redden het ook zonder God wel!'

Maar nu letten wij in de 2e plaats op hoe God het bedoelt. Dat is de diepere laag van dit woord. En die diepere laag is het evangelie. Jezus heeft zich een gemaakt met ons tot in ons beroep toe en tot in ons dagelijkse leven en tot in de duisternis van onze schuld. Mens werd Hij om bij de mensen te zijn, maar meer nog om ook in de plaats van de mensen te kunnen gaan staan.

Dat Jezus in Zijn jonge jaren timmerman was heeft daarmee te maken. Timmerman is een prachtig beroep. Maar het is ook een bescheiden beroep. Er wordt altijd drukker gesproken over iemand die dokter werd of notaris dan over iemand die timmerman werd. Timmerman zijn is niet maar 'minnetjes'. Timmerman zijn is een eervol beroep, maar het is niet iets daverends, maar wij vinden het een eenvoudig beroep. Een

bescheiden beroep. Daarom ligt er zo'n mooie, stille glans over.

Valt het u niet op, dat de wereldbevolking uit voornamelijk gewone mensen bestaat? Ook wie hoog zijn zijn maar kleine mensen. Zij verheffen zich als het goed is boven niemand.

Jezus heeft in Nazareth, dat is: 'bij de gewone mensen', gewoond.

Waar ligt Nazareth? Nazareth ligt niet aan het regeringscentrum of het tempelcomplex. Het ligt waar de boeren en de vissers woonden. Dat waren toen de arme mensen. Jezus woonde bij de gewone mensen in hun dikwijls ongewoon en ingewikkeld leven. Bij de mindere man. Dat betekent in de liefdestaal van de Bijbel, dat Hij is komen wonen bij u en bij mij.

'Land Zebulon en land Naftali, gebied aan de weg van de zee en over de Jordaan, Galilea van de volken. Het volk dat in duisternis zat heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land van de schaduw van de dood is een licht opgegaan'. Als ik dat hoor mag ik dankbaar zeggen,

hoe gemiddeld of ondergemiddeld ik ben: 'Wie mij veracht, God wou mij niet verachten'.

Dat gaat diep, dat wonen van de Heere Jezus bij de mensen. Hij is geworden wat wij waren geworden. Verdwaalde, schuldige, ongelukkige mensen waren wij geworden door de zonde. Maar dat is Hij ook geworden in Zijn groot ontfermen.

'Is Deze niet de Timmerman?' Hij is niet een vorst hoog te paard met een wrekend zwaard in de hand, maar een Timmerman en een nederige Koning die op een ezeltje rijdt, de Koning met de lieve ogen, Davids Zoon, lang verwacht.

Hij was een Timmerman. Men keek in het algemeen straal aan Hem voorbij. 'Een ieder was als verbergende het aangezicht voor Hem'. De 'hoge' mensen keken Hem over het hoofd. Het aankijken vond men Hem niet waard. En Zijn dood, de straf van een slaaf, leek het schandelijke einde van een mislukt leven te zijn.

Hij heeft zichzelf ontledigd. Ontledigd ben je, als ze je beroven en ze pakken je je horloge af en je sleutels. En ze kleden je uit en ze plukken je kaal.

Zo werd Jezus uitgekleeft tot op het naakte menszijn. Als het Kind van de kribbe in de nacht van het kruis. Zo was Hij de Timmerman. Voor hun gilde moesten lang geleden de vakmensen een meesterstuk maken. Hun proefstuk in hun jonge jaren zoals dat op een nieuwe manier nu ook nog gebeurt. Als dat goedgekeurd werd werden ze van leerling of gezelschap zelf meester.

Weet u wat het meesterstuk van Jezus was? Dat was Zijn eerste wonder, toen Hij op een uitdovende bruiloft water tot wijn heeft gemaakt. Dat wonder was een teken. Een teken van de wereld van de liefde en de vrede die komt. Zo heeft onze Timmerman Zijn meesterproef geleverd. Zouden wij Hem ook niet graag dienen?

'Is Deze niet de Timmerman?' Hoe de mensen het zeggen; hoe God het bedoelt. En hoe wij er uit leven.

Jezus is tot in ons werken toe een met ons geworden. Als je dat ziet, valt je het leven, ook het leven van je arbeid, al veel lichter. Wij bijten er ons wel in vast. Wij doen wat wij kunnen. Maar wij laten het op zijn tijd ook weer los. Met de zondag rusten wij. Dan rusten wij door de preek te horen. Luther zei: 'De zondag, dat is de preek'. Zondags horen wij bij Wie wij horen. Jezus staat dan aan het roer. Niet van onszelf zijn wij meer. Ons weldoortimmerde scheepje leidt Hij naar de haven.

God wil geen knechten die boven de wolken zweven. Want een goddelijk beroep hebben wij. Ook als timmerman of op kantoor of voor de schoolklas. Middenin het gewone leven wil Hij door ons worden gediend in ons ambt en beroep.

Je begrijpt de weg die God met je gaat wel eens niet. 'God, zo lang al. En hoe lang mischien nog?' Maar zou Hij die zegen ons niet willen geven, dat wij aan het einde van de reis het tegen hem zeggen: 'God, U heeft het altijd het beste geweten en nooit U vergist'. God geeft ons in het leven allemaal onze plaats. Maar zelden is dat de plaats die wij zelf hadden bedacht. Maar die plaats doet er nog niet eens zo veel toe, en of we in de wereld huisschilder zijn of minister, maar beslissend is of je je plaats inneemt in het geloof. 'Ik Zal aan Uw hand vertrouwend gaan; die hand geleidt mij veilig'.

'Is Deze niet de Timmerman?' Dit woord is een prachtig woord voor wie het niet hebben 'gemaakt' en voor wie niet 'hoog' zijn, maar voor wie in een gebroken wereld voor het aangezicht van God toch wandelen in de landen der levenden met blijdschap. En zonder Hem? Zonder Hem is ons leven een verloren leven. Wat je ook bereikt en hoe veel je verdient. 'God, ontferm U. Maak ons rein.

Neem ons aan. Laat ons vluchten tot Uw weldaden en genade. Neem ons aan om het werk van Jezus Christus. Bekeer ons eigenzinnige hart. Neem ons aan als Uw knecht. Uit liefde. Hoe onwaardig wij zijn'. Straks, als wij moe gewerkt zijn en moe gestreden, breekt de grote, lichte dag aan van Gods glorie. Dan is het ons een lichte last en een lieve lust om Hem eeuwig, dag en nacht, te

loven te prijzen in Zijn tempel.
'Christus, U bent alle dank en eer waardig. U, die middenin dit leven bij ons bent en die wij eerbiedig 'de Timmerman' noemen!'

Langerak,
ds. J.A.H. Jongkind

Een puzzel voor de lijdenstijd

Alle antwoorden van deze puzzel zijn te vinden in de hoofdstukken die achter de tekst staan. In de kolom achter de tekst staat de hoeveelste letter van het ontbrekende woord ingevuld moet worden. Van boven naar beneden komt er dan een vraag te staan. Deze vraag en antwoord staan in Johannes 18. Welke tekst zoeken we? (Statenvertaling)

1. Zijt Gij alleen een vreemdeling te ... (Luk. 24)	5	_____
2. Dragende de ..., die zij bereid hadden. (Luk. 24)	7	_____
3. En als hij naar de ... uitging (Matth. 26:69 e.v.)	9	_____
4. Als zij zagen dat Hij nu ... was (Joh. 19:31 e.v.)	1	_____
5. Met vreze en grote ... liepen zij henen. (Matth. 28)	3	_____
6. En ... kwam ook. (Joh. 19:69 e.v.)	5	_____
7. ... die van Kana in Galilea was. (Joh. 21)	7	_____
8. Als Hij ons de ... opende. (Luk. 24)	9	_____
9. Predikt het ... aan alle creaturen. (Mark. 16)	1	_____
10. De vader van ... en Rufus. (Mark. 15)	3	_____
11. Mijn ... is niet van deze wereld. (Joh. 18)	5	_____
12. Breng uw hand ... in mijn zijde (Johh. 20) (3 woorden)	7	_____
13. niet deze dingen ... en ... in Zijn heerlijkheid ingaan? (Luk.24)	9	_____
14. De dingen aangaande Jezus de ...)Luk. 24)	7	_____
15. Twee mannen stonden bij haar in ... klederen. (Luk. 24)	3	_____
16. Hebbende een ... gemaakt, omdat het koud was. (Joh. 18)	5	_____
17. En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren ... (Matth. 26)	7	_____
18. Simon, zoon van Jonas, hebt ... (Joh. 21) (3 woorden)	?	_____

Uw zorgen delen met anderen ...

Als we ouder worden en/of met een handicap te maken hebben kunnen we ons zorgen maken. Zorgen om onszelf, om de diagnose die we te horen gekregen hebben of over de komende behandelingen waarvan het maar de vraag is of deze zullen

aanslaan. Het kunnen ook zorgen zijn om de ander. Misschien bent u mantelzorger van uw man die een hersenbloeding gehad heeft of een diagnose dementie. Of misschien telefoneren we regelmatig naar een vriendin die niet meer zo lang zal leven, omdat de kanker weer terug gekomen is. Zorgen maken ... het is zo ontzettend begrijpelijk.

PETRUS' VERLOOCHENING

hij niet
hij zal de meester niet verlaten
op hem kan Jezus bouwen
zijn trouw gaat tot de dood.

maar dan
een vrouwenstem
het wijzen van een vinger
ook hij hoort bij die mens
daarbinnen voor de rechter

en al zijn overmoed is weg
hij krimpt ineen
tot de ontkenning van zichzelf
ontkenning van zijn liefde
en loochent dat hij Jezus kent

zo diep de nacht
maar reeds ontwaakt de haan
en kraait en kraait
zo diep in de nacht
maar Jezus zoekt zijn blik
en kijkt hem aan:
licht dat naar binnen slaat
waarin hij wordt gekend
zichzelve kent:
ten dode toe beschaamd
doch totterdood bemind.

Inge Lievaart

Soms kan het helpen om in vertrouwen uw zorgen te delen. Misschien kunt u dit met uw dochter of zoon, met een goede vriend, met de praktijkondersteuner van de huisarts waar u een fijn contact mee heeft. Maar als dit niet zo is en u heeft het gevoel dat het u allemaal wat te veel wordt, wat dan? Of u wilt het liever niet delen met uw kind of iemand in uw omgeving? In bijna alle gemeenten in Nederland zijn welzijnsorganisaties. Zij weten precies wat er waar en door wie georganiseerd wordt. Ook bij het gemeentehuis is men hiervan vaak goed op de hoogte. En wat denkt u van de assistente van de huisarts? Vraag het gerust na bij diegene.

Want tegenwoordig wordt er veel aandacht aan besteed. Men noemt dat vaak 'lotgenotenbijeenkomsten'. Men komt ergens bij elkaar in het dorp of in de stad. Duidelijk is wel om welke groep lotgenoten het gaat. Mensen die bijvoorbeeld zelf de diagnose kanker hebben of hebben gehad. Mensen die zorg dragen voor hun naaste, dit zijn dus mantelzorggroepen. Maar ook voor een C.V.A. zijn groepen, zowel voor degene die een hersenbloeding gehad hebben als voor de naasten. Voor personen die met een diagnose dementie te maken hebben zijn de Alzheimer avonden, waar lotgenotencontact ook een grote rol speelt. Enzovoort.

U vraagt zich misschien af: al dat praten met elkaar, levert dit nu echt iets op? Natuurlijk is het per persoon verschillend. Maar ik zou zeker aanraden om een keer een bijeenkomst mee te maken. U kunt gewoon zeggen: ik kom luisteren en ervaren of dit ook iets voor mij is. Daarna kunt u in alle rust thuis een keuze maken. Het doel is om in vertrouwen ervaringen te delen en dit kan helpen bij het verwerken. Herkenning is echt belangrijk. Want soms kunnen we ons zo alleen voelen staan omdat anderen ons niet begrijpen. En dit zijn lotgenoten, personen die op één of andere manier hetzelfde meegemaakt hebben of meemaken. Ook geeft men elkaar vaak tips of adviezen, ook op praktisch gebied. Echt ... dit kan helpend zijn! Een groep kan ook met elkaar afspreken om een keer wat leuks met elkaar te gaan doen. Een wandeling, met elkaar lunchen om zodoende elkaar beter te leren kennen. Ik weet van personen die binnen

zo'n groep vrienden hebben gevonden. Er zijn tegenwoordig ook lotgenotencontactgroepen via internet. Vanwege mijn werk weet ik dat veel mantelzorgers, vaak de wat jongere personen, online deelnemen aan deze groepen vanwege een echtgenoot of ouder die de diagnose dementie heeft. Ook dit kan helpend zijn.

Bij dit alles mogen we toch allen het gebed én de kracht van het gebed niet vergeten. Al onze zorgen, al onze moeiten en verdriet – er is er Één die ervan afweet. Wat een troost geeft dit, al begrijpen we soms onze weg in dit leven niet. Toch mogen we weten dat we alles aan Hem mogen toevertrouwen. Hij is de alwetende, de almachtige God! Ik wens u heel veel sterkte toe maar bovenal de nabijheid en kracht van de Heere.

Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis

Zwijgen (2)

Jezus zwijgt

“Maar Hij [Jezus] zweeg en antwoordde hem [de hogepriester] niets.”

“Maar Hij [Jezus] antwoordde hem [Herodes] niets.”

“Maar Jezus gaf hem [Pilatus] geen antwoord.”

Markus 14: 61a

Lukas 23: 9

Johannes 19: 9

Drie zwijgteksten

In het Ijdzesevangelie staan niet minder dan drie zwijgteksten op naam van de Heere Jezus Christus. Een zwijgende Heiland. Dat zijn we niet gewend. Hij is niet in de wereld gekomen om te zwijgen, maar om te spreken van Zijn Vader en in Diens Naam. In onze Catechismus staat dat Hij “met de Heilige Geest gezalfd is tot onze hoogste profeet en leraar, Die ons de verborgen raad

en wil van God met het oog op onze verlossing volkomen geopenbaard heeft.” De schrijver van de brief aan de Hebreeënen stelt met nadruk dat God in het laatste tijdvak –waarin wij nu leven– tot ons gesproken heeft door de Zoon. Wij hebben dus geen zwijgende, maar een sprekende God. “Hij spreekt gewis tot elk die voor Hem leeft” (Ps. 85: 3 berijmd). En nog steeds spreekt Hij. Laten wij dan vooral naar Hem luisteren.

Soms is God uitgesproken. Alles is gezegd. Een mens kan Hem namelijk ook tot zwijgen brengen, maar zelfs in Zijn zwijgen spreekt Hij.

Zoals er veelzeggend en nietszeggend spreken is, zo is er ook een veelzeggend zwijgen. Aäron zwijgt als Gods gericht zijn beide zonen wegvaagt. Dat zwijgen is geen uiting van woede. Ook niet omdat hij diep gekwetst is. Zijn zwijgen is veelzeggend. “Gij zijt volmaakt, Gij zijt rechtvaardig Heer’, Uw oordeel rust op d’ allerbeste wetten: Uw loon, Uw straf, beantwoordt aan Uw eer” (Ps. 119: 69 berijmd). God zwijgt ook wel eens in Zijn liefde.

Voor een gelovig christenmens is het onverdraaglijk als God er het zwijgen toe doet. Psalm dichters geven daar op hun wijze uitdrukking aan. Ze hebben op de deur bij Hem gebonsd, net zo lang totdat Hij gehoor gaf en Zijn zwijgen doorbrak.

Alleen

In de drie bovenvermelde teksten zwijgt de Heere Jezus. Eerder kon Hij in Kapernaüm geen krachten doen vanwege hun ongeloof, hier zwijgt Hij vanwege hardnekkig en brutaal ongeloof, maar dat niet alleen.

De mond die zoveel gesproken heeft, die keer op keer gelokt, genodigd, bemoedigd en vertroost heeft, blijft gesloten. Hij zwijgt. Hij is gearresteerd. In het nachtdonker van Gethsémané zijn ze gekomen om de handen aan Hem te slaan: knechten van de hogepriester en Romeinse soldaten. Eerdere pogingen om Hem gevangen te nemen, mislukten. Zijn ure was toen niet gekomen, nu is dat uur wel gekomen.

Onschuldig wordt Hij veroordeeld. Terwijl men Hem bespot en beledigt, zwijgt Hij. Ook als valse getuigen verschijnen. Waren er geen andere getuigen...? Waar zijn ze: Zijn discipelen, Bartimeüs, de Kananese en de

bloedvloeiende vrouw, en al die anderen aan wie Hij wonderen heeft verricht? En als eindelijk één van hen zijn mond wel opent, was zwijgen beter geweest. Petrus beweert, uit angst om eveneens gearresteerd te worden, niets met Jezus te maken te hebben. En dat ondanks zijn grote woorden en beloften. De Heere zou op hem kunnen rekenen. Nu beweert hij Jezus niet te kennen. Wat een wonder dat Jezus hem niet verloochent! Waar Petrus Jezus afzweert, zweert Jezus trouw aan Zijn discipel.

Wie zwijgt...

Hij had de mond van Zijn beschuldigers kunnen stoppen. Hij had Zijn Vader om vuur uit de hemel kunnen vragen, maar Hij zwijgt. De hogepriester voelt zich merkbaar ongemakkelijk. Hij raakt zelfs geïrriteerd. Met intimideren probeert hij Jezus te dwingen Zijn mond te openen. De spanning stijgt, maar Jezus zwijgt.

Het vonnis staat vast. Hij moet sterven. Om dat vonnis te bekrachtigen is de Romeinse stadhouder nodig. Ondertussen struikelt het recht op de straten. De Kerk is de aanklager, de beschuldigde is haar God en Heere. Een opgewonden meute eist Zijn dood en Jezus zwijgt. Dit zwijgen is onverdraaglijk voor Zijn aanklagers. De stem van hun geweten zwijgt niet meer. De oude woorden van Jesaja (53) krijgen een ongekende zeggingskracht. Ze spreken zoals ze niet eerder gedaan hebben. Jezus is het Lam dat naar de slachtplaats geleid wordt. Hij is “als een schaap dat stom is voor Zijn scheerders, also deed Hij Zijn mond niet open”.

Jezus zwijgt in het sanhedrin. Hij zwijgt voor de stadhouder, die zich daarover ten zeerste verbaast, die maakt doorgaans wel iets anders mee. Was Adam niet de eerste die zich onder zijn schuld probeerde vandaan te praten? Hij die had moeten zwijgen, sprak en Hij die het volste recht tot spreken heeft,

zwijgt. Ook als Hij voor Herodes gedaagd wordt (Luk. 23: 9). Wat lagen er veel bemoeienissen van God in diens leven. Alleen al uit de mond van Johannes de Doper, de predikant die hij graag hoorde, terwijl die hem niet naar de mond praatte. Uiteindelijk wordt hij geheel tegen zijn zin, diens moordenaar. Vandaag staat hij oog in oog met Jezus die hij verlangde te mogen ontmoeten. Hij daagt Hem uit tot het verrichten van een wonder, maar Jezus weigert. Hij is niet gekomen voor publiek vermaak. Hij opent Zijn mond, Zijn ogen, Zijn armen en Zijn hart voor ieder die hulpzoekend en heilbegerig tot Hem de toevlucht neemt, maar voor een spelletje bedankt Hij.

Zijn zwijgen is een aanklacht. Hij zwijgt omdat Hij trouw is aan de opdracht van Zijn Vader. Hij zwijgt als Borg van zondaren. Hij staat daar in mijn plaats. Gedaagd voor Gods recht kan ik alleen maar zwijgen. Hoe zou ik mijn zonden ooit kunnen verantwoorden...? Wie zwijgt, stemt toe. We vallen de Heere toe in Zijn heilig recht.

Plaatsvervanging

“Spreeken is zilver, zwijgen is goud”, aldus een bekend spreekwoord. Het is maar de vraag of dit altijd opgaat. Er is ook een zwijgen in de zin van verzwijgen. Denk slechts aan David na het overspel met Bathseba. “Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd” (Psalm 32: 3) Dat gaat door, net zo lang tot het hoge woord eruit komt: “Ik heb gedaan wat kwaad was is in Uw oog...” (Ps. 51: 2 berijmd).

Zwijgend staat Jezus in mijn plaats. Zwijgend voor de hoogste Rechter. “Hij Die geen zonde gekend heeft, heeft God zonde voor ons gemaakt, opdat wij door Hem rechtvaardig voor God zouden worden” (II Korinthe 5: 21). Het doodvonnis over Adam en zijn nakomelingen uitgesproken, wordt aan Hem voltrokken. Hij zwijgt. Hij aanvaardt het vonnis op

mijn overtreden van Gods heilige wet. Door toerekening wordt Hij de grootste van de zondaren. Hij kruipt niet onder de schuld vandaan. Hij zwijgt. Dat staat gelijk aan “amen” zeggen. Wat wordt Hij kostbaar als we niet meer onder onze schuld uit kunnen kruipen.

Zwijgend heeft Jezus de goede belijdenis afgelegd voor Pilatus, voor Kajafas en Herodes.

Jezus leert ons zwijgen én spreken. Dat laatste in de betekenis van getuigen van de hoop die in je is. Misschien juist in dagen van ziekte en zwakte. Zwijgen bij onrecht en verdrukking, kan alleen door dicht bij Jezus te blijven. Hij is niet alleen de losprijs voor onze zonden, maar ook een voorbeeld. Wat heeft Hij niet geleden. Toen Hij verdrukt werd, deed Hij Zijn mond niet open, opdat wij Hem wel zouden kunnen opendoen. Een mond vervuld van lof en eer.

“Hallelujah, lof zij het Lam,
Dat onze zonden op Zich nam,
Wiens bloed ons heeft geheiligd.
Die dood geweest is en die leeft,
Die ‘t volk dat Hij ontzondigd heeft
In eeuwigheid beveiligt.” (Isaac DaCosta, 1798 - 1860)

Ds. J. Belder, Harskamp

Hoe ik het wil

Wanneer koning David ouder en zwakker wordt, grijpt Adonia de kans om zijn vader op te volgen. Samen met legerleider Joab en de priester Abjatar organiseert hij nabij Jeruzalem een groot feest om zich tot koning te laten uitroepen. Gelukkig grijpt David in en wordt Salomo zijn opvolger.

Wanneer we 1 Koningen 1 lezen valt op dat het allemaal op het nippertje goed komt. Terwijl Adonia met zijn vrienden een maaltijd houdt en de kroningsceremonie lijkt te beginnen, weten de profeet Nathan en Bathseba de koning net op tijd te overtuigen van het grote gevaar dat hen bedreigt. David treedt kordaat op. Hij laat alles in gereedheid brengen om zijn zoon Salomo tot koning te zalven. Gelukkig zijn er veel trouwe hovelingen rond de koning, zodat de groep rond Adonia direct op de vlucht slaat. Salomo volgt, zoals God het had beloofd, zijn vader op.

Crematie

Deze geschiedenis bevat allereerst de les dat we ons mogen verwonderen over de manier waarop God Zijn volk leidt en hoe Hij in de geslachten werkt. Zijn beloften worden vervuld, ook al lijkt het soms ter nauwer nood goed te gaan. God schakelt ook mensen in om Zijn doel te verwezenlijken. Waardevolle lessen om te overdenken. Maar daarnaast bevat deze geschiedenis ook een andere les, namelijk dat ze ons stimuleert na te denken over de praktische zaken rondom ons levenseinde. In de praktijk kan er soms verwarring of zelfs ruzie ontstaan, omdat niet altijd duidelijk is wat vader of moeder wilde. Vaak betreft dit kleine zaken, maar soms ook hele wezenlijke.

De instelling waaraan ik verbonden ben is een reformatorische. De medewerkers en de bewoners zijn allemaal afkomstig uit behoudende christelijke kerken. Desondanks gebeurde het al enkele keren dat een overleden bewoner werd gecremeerd. Dat zou die bewoner zelf niet hebben gewild, maar de kinderen besloten anders. En zo gebeurde het. Zo'n situatie laat zien dat het zinvol kan zijn om vooraf zaken vast te leggen.

Kinderen

Misschien herkennen veel lezers zulke situaties niet, en zijn ze dankbaar omdat de kinderen op dezelfde wijze in het leven staan als de ouder. Dat is inderdaad een reden om dankbaar voor te zijn. Maar in veel gezinnen zijn er kinderen die met het geloof en de kerk hebben gebroken. Ze denken anders, staan anders in het leven en maken ook andere keuzes. Geleidelijk raken ze vervreemd van het gedachtengoed van vader of moeder en ontbreekt zelfs de geestelijke antenne om in de lijn van de ouders te denken.

Toen het levenseinde van mijn eigen vader naderde, hebben we hem als kinderen gevraagd naar zijn laatste wensen. Hij noemde toen de tekst die we boven de rouwkaart moesten zetten en, voegde hij er aan toe, 'verder weten jullie hoe ik denk'. Dat laatste was gelukkig ook zo. In zijn lijn, die ook de lijn van de kinderen is, is mijn vader begraven.

Maar juist wanneer kinderen uiteenlopend denken, is het belangrijk om uw mening met betrekking tot de laatste zorg op papier te zetten. Gelukkig zijn er goede brochures. Maak er gebruik van. Het kan soms verwarring en ruzies voorkomen.

Nadenken over het levenseinde en over de praktische zaken die daarbij spelen is geen gemakkelijke opgave. Maar het is wel een Bijbelse opdracht. Denk aan de geschiedenis van koning Hizkia (2 Kon. 20:1). Wanneer hij ongeneeslijk ziek is, krijgt hij van de pro-

DE VOETZALVING

Je wou, maar kon het Hem niet uit gaan leggen,
je vond je woordenschat steeds weer te klein.
Wat in je groeide werd je tot een pijn;
wie weet de teerste dingen uit te zeggen?

Dat waar je vol van was, zocht zich te uiten,
het zocht een weg uit dat wat het omwond
naar Hem door Wie het was, en het bestond,
en glanzend kwam het door jouw daad naar buiten.

Je dacht niet meer aan waarde en aan prijzen,
het allerduurste was nog te gering,
te weinig bij wat jij van Hem ontving,
te weinig om je liefde te bewijzen.

En midden tussen kilheid van afkeuren,
als op een grauw-stekelig doornenveld
was jij, Maria, - steeds heeft men 't verteld –
gelijk een roos die, blozend stond te geuren.

Jo van Veen- Nusmeijer, uit :
“Rijpend als het graan”.

feet Jesaja de opdracht: ‘regel de zaken van uw huis, want u zult sterven en niet leven’. Het was een confronterende boodschap, zeker wanneer we letten op zijn jonge leeftijd. Gelukkig kreeg hij nog 15 jaar respijt, maar de opdracht impliceerde wel dat hij de praktische zaken met betrekking tot zijn begrafenis, zijn opvolging en het landsbestuur moest regelen. Het is blijkbaar goed om dat ook te doen.

Levenstestament

De laatste jaren geven notarissen op dit punt voorlichting. Ze adviseren ouderen om niet alleen een testament op te stellen, maar ook een levenstestament. Het verschil tussen beide is een beetje hoorbaar in de naam.

Een testament is een laatste wilsbeschikking, die pas na het overlijden in werking treedt. Daarin staan zaken omtrent het erfrecht (wie van de kinderen of stichtingen krijgt wat), wie mag alles regelen, en dergelijke. Het testament gaat pas open na het sterven. Een levenstestament treedt echter in werking tijdens het leven, namelijk op het moment dat de ouder zelf niet meer kan regelen of beslissen. Denk aan het regelen van de financiën, het doen van belastingaangifte of de verkoop van de woning, omdat moeder dement is geworden en naar een zorginstelling is verhuisd. Maar het kan ook over persoonlijke zaken gaan, zoals wie er beslissingen mag nemen als de ouder in het ziekenhuis komt te liggen en zelf geen keuzes kan maken. Wie van de kinderen neemt deze taak over en beslist dan namens de ouder?

In de praktijk loopt dat vaak soepel. Wanneer ik bij ouderen op bezoek ben en ik vraag naar deze dingen, dan wijst de ouder meestal naar één van de kinderen. Vaak krijg ik antwoorden in de trant van: ‘Mijn oudste zoon regelt alle geldzaken en mijn

dochter, die hier vlakbij woont, gaat altijd mee als ik naar het ziekenhuis moet'. Die situatie is vaak geleidelijk gegroeid en heeft soms te maken met de woonlocatie van de kinderen. Dat is prima, zolang het goed gaat.

Zondag 1

Maar soms stelt de belastingdienst of de bank vragen, en dan blijkt dat de oudste zoon geen officiële machtiging heeft. Dan wordt het lastig.

Het wordt ook lastig als kinderen een verschillende mening hebben over wat goed is voor vader of moeder. Dan is het erg prettig als één van de kinderen formeel is aange-

wezen om namens de ouders te spreken. Laat u op dit terrein rustig informeren en schroom dus niet om wensen op papier te zetten.

Ik schrijf dit allemaal met de bedoeling om problemen en ruzies rond een sterfbed te voorkomen. Tegelijk beseffen we allemaal dat de praktische zaken niet centraal staan. Uiteindelijk gaat het om de kernvraag van ons leven, waarmee het leerboek van de kerk begint: 'Wat is uw enige troost, beide in leven en in sterven?' Neem die vraag ook mee.

Ridderkerk, dr. A.A.Teeuw

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. J.P. Boiten,
Christ. Geref., H.I. Ambacht
Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Ds. J.C. den Ouden,
(HHK) Sint Maartensdijk
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd) Driesum

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder, PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis, (Christ. Geref.),
Goedereede

Dr. A.A. Teeuw, PKN (hervormd),
Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 11 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net.

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of
ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net